

so morali proglas ustaviti. — Morda vest v tej obliki ni povsem resnična, dokazuje pa vendar le, da iščejo naslednika in bi ga radi našli v kraljičinem bratu.

Na Balkanu. Dočim zatrjujejo evropski listi, da se ustaja v Macedoniji bliža koncu, oziroma, da je popolnoma ponehala, poročajo od bolgarsko-macedonske meje ravno nasprotno. Vsakega dne se vrše krvavi spopadi med ustaši in turskimi četami. Tostran Vardarja pazijo ustaši na vsako gibanje turskih čet, katere si ne upajo napredovati. Turki se ne spuščajo v nobeno bitko, ako niso vsaj tri do štirikrat tako številni, nego nasprotna ustaška četa. Radi tega uprizore Turki pravo klanje tam, kjer slučajno zmagajo. Oni pobijajo vse žive in ranjene ustaše, ki so jim prišli v pest. Svoj srd kažejo Turki posebno nad pravoslavni cerkvami, katere rušijo in požigajo. Poleg tega more žene, starce in otroke.

Rusija ljubi vse enako. Ruski list »Novosti« piše, da ruska uradna politika dela na to, da bodo varovane koristi vseh slovanskih narodov na Balkanu.

Napad na belgijskega kralja. Ko so se vračali v soboto člani kraljeve rodbine od mrtvaške maše, ki se je vršila v spomin obeh zadnjih belgijskih kraljic, streljal je anarhist Rubino trikrat v yozove. Orožniki so napadalec takoj prijeli ter ga le s težavo rešili, da ga ni razjarjena množica raztrgala. Napadalec je povedal, da je Italijan, rojen v Pinaru pri Neapolju leta 1859. ter je po poklicu knjigovodja. Prišel je iz Londona v Bruselj, in kakor pravi, le dela iskat. Iz spisov pa, ki so jih zaplenili v njegovem stanovanju, je razvidno, da je bil član anarhistične družbe ter najbrže določen, da izvrši umor. Ko je začel izpovedovati: »Bil sem nesrečen in pri pogledu na toliko bogastvo...« Dalje ni mogel govoriti, ker ga je množica preupila, ki je klicala: »Smrt napadalcu! Živel kralj!« Strel je zadel šele tretji voz, v katerem je sedel adjutant grof d' Qultremont z dvornimi damami. Grof je na licu lahko ranjen. Napadalec je sam priznal, da je meril na prvi voz, v katerem so sedeli: kralj Leopold, prestolonaslednik grof Flandern ter princesinji Albert in Klementina. Konji so baš v onem trenutku poskočili, in tako je zadel šele tretji voz. Nadalje je povedal, da je hotel že v Gudula-cerkvi med mašo streljati nad kralja, pa se je zbal, da bi zadel vojake. Dasi napadalec trdi, da ni imel somišljenikov, so ljudje videli zraven njega še enega moža, ki je v gnječi izginil ter najbrže tudi vzal s seboj revolver, ki ga niso mogli

svoje študije in tako postal duhoven. Odslej naprej sem si vedno želel, videti svojo mater. Prosil sem dopusta in ga tudi dobil nekaj tednov. Hitel sem domov — in glej! Bog je blagoslovil moj namen. Sicer nisem našel matere več, pa našel sem spokorjenega grešnika in mu prinesel tolažbo.

Menih je končal. Solze so igrale bolniku v obeh. Sedaj so prišli s sv. obhajilom in eno uro potem je ugasnila luč njegovega življenja. V tuji, pa vendar nekaj domači hiši je umrl, in Tomaž, katerega je s svojim grdim ravnanjem odpodil, mu je zatisnil oči. Pogreba se je udeležilo mnogo vaščanov in drugih ljudi. Tomaž, pater Pavel, pa se je povrnil nazaj. Ni videl več matere, pa videl je spokornika očma in mu prinesel zadnje tolažilo. Čudna so pota Gospodova!

Smešničar.

Modri govorniki! Nekega dne pridejo brenkači h kmetu ter se hočejo izkazati s svojim izvrstnim brenkanjem. Po dokončani igri reče kmet brenkačem: »Igrate kot David, le tako lepo ne!« »Vi pa govorite kot Salamon, le tako modro ne«, odrežejo se brenkači.

nikjer najti. Kralj je bil očitno prestrašen ter se je takoj odpeljal v Groenendal.

Dopisi.

Iz Ljutomera. (Šola v Podgradju.) Zadnji »Gospodar« je prinesel poročilo, da se snuje nova šola na Podgradju. Pametnemu človeku bi se to zdelo nemogoče; in res tudi pri nas od začetka tega nihče ni hotel verjeti. Pa kdor pozna nekaj onih veljakov, ki hočejo nositi zvonec v nekaterih resnicah, se temu ne bo čudil. Na Podgradju je več takih, v Stročjivesi pa komandira prejšnji predstojnik Vršič. Ta človek pa ne zasluži, da bi ga narodni možje s Pristave in Stročjivesi še dalje poslušali, zakaj on je ob svojem času vsakemu naklonjen. Danes je posilnimec, to razodeva njegova imenitna uradna nemščina. Jutri je liberallec, to je pokazal pri zadnjih volitvah, ko se je na vse grlo drl nad dukovniki. No in včasih je tudi klerikalec, to je pokazal pri zadnjih državnozborskih volitvah, ko je bil do zadnjega na strani Hribarjevi, a potem, ko je videl, da tam ne bo zmage, volil Žičkarja in po tega zmagi najbolj zabavljal volilcem Hribarja. — To je eden tistih mož, ki delajo za šolo na Podgradju, in tam je še več takih, katere bomo tudi ljudstvu naznanili, da bodo vsi vedeli, kakšni so ti prijatelji, ki jim hočejo usiliti šolo nad Podgradju; da bodo tudi vsi murski Slovenci znali, kdo koplje grob slovenskemu narodu v Ljutomeru, da bodo vsi znali, kdo so tisti pomagači ljutomerskih nemškutarjev, kdo skrivni pristasi »Štajerčevi.«

Od Save. (Po volitvah.) Polegli so že burni volivni valovi, ko se je po izgubljeni brežiški bitki oglasil rajhenburški Harambascha, da zmaga vsaj v »Narodu« po svoje. Hu, vr... (da govorimo po harambaschko), to nas je posekal, kar sapa nam je zastala, že spet je ti bogve kolikokrat ubit klerikalni zmaj. Celih 14 dni so pripovedovale razne moške in ženske babe, da so slišale iz ust Harambasche, da ta piše, res piše za tiste »strašne« ljubljanske cajtenge. Ko je »kapa imela najdaljši cof«, je pa bilo vse gotovo in na dan je prilezla farbarija, tako neumna, kakor dolga. V dolgoveznih, brezkončnih stavkih so nekdanji pisatelj očka Harambascha dokazali, da so poleg ali ravno vsled nemškutarsko-liberalnega mišljenja sila učeni in pa tudi sila nelepih manir, če se sme o visokem gospodu tako reči. Le poglejte besede: konjunktura, Trimurti, bramabagirati; teh niti »narodni naprednjaki« niso umeli, ker se na univerzi niso srečevali s Harambascho. To je bolj učeni delj dopisa; iz drugega manj učenega pa naj sledi ta-le zbirka: žegnani resnicoljub, podrepnik, fajmoštrov škorenj, črnosuknarji, katoliški dohtar, črna internacionala, nerazsodna kreatura, naduti ultramontanci, ultramontanček, sv. osebe, nadbogova, sv. oča Brahma, farska nadutost, maziljena gospoda, črna garda, sv. žindra, tonzurirani gospod, lažnivi farovski zelnik, rimski hlapček, žegnani dopisnik, katoliški pop, ožlindrana vera, farska družba, božji hlapček, žegnana vrečica, farski žakelj, božji beraček, rimski podložnik, božja gospoda, pes... Ne zameri, ljubi bralec, da si bral te Harambaschine ocvirke, ker nisi vajen v tem listu kaj temu podobnega brati; uvidi le, na kaki stopinji omike je liberalizem sploh in ta kranjski liberallec posebej, ki si hoče iz tukajšnjih prebivalcev vzgojiti »narodne naprednjake«, o katerih se pa mora častno izreči, da se še davno niso ponižali do takih surovosti. Večina omenjenih psokv leti na »žeganega resnicoljuba«, ki ga privandrani dopisnik po svoji lastni pameti ima za edino možnega dopisnika listov, ki pa se za Harambascho zmeni tako malo, kakor za sicer zanimivo vprašanje, ali se je kaj bolj prikupila usiljiva harambaschka dvojica »narodnim naprednjakom« sedaj, ko imajo 10 podarjenih istisov »farbarije« v rokah. V tem listu le mimogrede v šali omenjena mošt in

Glazar sta povzročila, da se naš duhoviti liberallec resno bojuje z njima tako, kakor se je zaganjal nekdanj nek vitez v veterne mline. S tem le kažete, Harambascha, da dozorevate za že itak zaželjeni penzijo, katerega Vam privoščimo magari na Savi, kjer Vas še čakajo spomini nekdanjega praktičnega liberalizma. Danes smo govorili z Vami bolj v Vašem jeziku, da nas bolje razumete; kadar se pa boste povzpeli vsaj do olike svojega zadnjega uslužbenca, bomo Vas kot resnega človeka upoštevali — dotlej pa bomo molčali in se tudi Vašim bodočim divjim napadom le iz srca smejali.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Celjska slovenska gimnazija. O prostoru za novo celjsko slovensko gimnazijo se slišijo čudne, naravnost škandalozne reči. Mi še nočemo danes naravnost govoriti, ker še pričakujemo nekaterih obvestil iz Dunaja. Toda celjskim Slovincem polagamo na srce, da se stvar javno in brezobzirno uredi na korist slovenski stvari, četudi bi morali obležati nekateri »rodoljubi« kot politični mrtveci na pozorišču.

Imenovanje. Naš rojak g. Josip Bučar v Sarajevu, je imenovan c. in kr. intendantom v področju 15. voja. Poštni oficijal v Gradcu gosp. dr. I. D e b e l a k je imenovan poštним koncipistom v Zadru.

Častnim članom je imenovalo »Hrvat. pievačko društvo Trebevič« v Sarajevu tamošnjega starosta Slovencev, gosp. profesorja Jakoba Žnidaršiča.

Premeščen je naš štajerski rojak gosp. profesor Lilek iz Sarajeva v Zader.

Spremembe v politični službi. Komisar okrajnega glavarstva v Slovenjemgradu R. Schaffenrath je prestavljen na Ptuj; na njegovo mesto pride namestniški koncipist dr. A. Breschar iz Gradca.

Poroka. Dne 17. novembra so se v Petrovčah poročili g. Vinko Strgar, c. kr. rudarski komisar z gospico Irmo K u k e c, in g. dr. Hinko Š u k l j e, prakt. zdravnik z gospico Gizelo K u k e c. Bilo srečno!

V Trbovlje je premeščen iz Matulj pri Opatiji postajni načelnik g. Emerik Malovrh.

Blagoslovljenje nove šole. Iz Dobove nam poročajo: Nova šola, sestrazrednica, je bila 13. t. m. v navzočnosti kraj. šol. sveta, učiteljstva, šolske mladine in mnogobrojnega ljudstva slovesno blagoslovljena in otvorjena. Šola stane 26.000 kron.

Požar. Danes teden 13. t. m. okoli 10. ure dopoldne je začela goret kolarnica gosp. Jageriča v Selnici ob Dravi ter je popolnoma zgorela kolarnica in zraven gospodarsko poslopje. Škode je okoli 2200 kron. Posestnik je bil zavarovan.

Ponesrečil. V nedeljo 16. t. m. ob pol dvanajsti uri pred-polnočjo je padel iz poštnega vlaka pri Orehovi vasi pri Mariboru Andrej Ogrinc, mizarski pomočnik, 30 let star, doma iz Požege, obč. Ješenca. Glavo mu je popolnoma razbilo. Prepeljali so ga v mrtvašnico v Slivnici.

Naznanilo obnovljenja od trtne uši uničenih vinogradov. Ces. kr. finančno deželno ravnateljstvo za Štajersko javlja ces. kr. namestništvu z dopisom z dne 26. febr. t. l. št. 5199, da je pri popregledbi poslov razvidnostnih uradnikov zapazilo, da oddana naznanila o izvršeni obnovi vinogradov, katere je bila uničila trtna uš in pa o zemljiščih, katere so se odmenila v vinograde, ki pa dosedaj še niso bila nasajena s trsjem, v mnogih slučajih po številu niso v nikakem razmerju z dejansko izvršenimi obnovljenimi, oziroma na novo nasajenimi vinogradi. Pri zadeti zemljiški posestniki, kateri hočejo po izvršilnih ukazih dovoljene ugodnosti popolnoma doseči, morajo taka naznanila poprej

in sicer o zakonito določenih rokih oglašiti pri davčnem uradu ali pri poljemerskem uradniku. Prepozno došla naznanila ali uradno poistinjenje takih zboljšav imajo kot posledico, da se dotična oprostila od davkov zavoljo zakesnitve več ali manj prikrajšajo ali celo odklonijo. Da se pa z ene strani ustrezne koristim zemljiških posestnikov, z druge strani pa tudi v smislu zakona v soglasje spravi s katastrom vsled predelovanja zemljišč premenjeni dejanski stan glede znamenitega števila davku zavezanih predmetov (zemljišč) in to kar najbolj mogoče pravočasno t. j. vpoštevajoč čas, v katerem so se izvršile zgoraj omenjene izboljšave, pozivljajo se prizadeti zemljiški posestniki, da pravočasno naznanjajo izvršitev obnove nekdanjih vinogradov, katere je bila uničila trtna uš, ozir. nove nasade na zemljiščih, na katerih niso poprej bile nasajene trte. Nadalje se je opazilo, da nekateri vinogradniki po prejemu brezobrestnega posojila zanemarjajo (slabo obdelujejo) svoje vinograde. V takih slučajih tirjalo se bode v bodoče, da se imajo takoj povrniti izplačana predplačila.

Odškodnina za svinje. C. kr. namestništvo v Gradcu je z ukazom dne 8. vinotoka t. l. št. 41.967 odškodnino za svinje, ako se radi svinjske kuge uradno zakoljejo ter zdrave spoznajo, za IV. četrt leta 1902 za kilo žive teže sledeče določilo: Deželna pasma: za praseta 93 vin., za mlade svinje 78 vin., za stare svinje 74 vin.; žlahtna pasma: za praseta 1 K 115 vin., za mlade svinje 935 vin., za stare svinje 89 vin.

Porotne obravnave v Mariboru. V ponedeljek so se pričele porotne obravnave v Mariboru. Ta dan je stal pred porotniki 30letni posestniški sin Jožef Bračko iz Kunove. Obdolžen je bil, da je 11. avgusta t. l. svojo mater tako udaril po glavi, da je vsled teh udarcev drugi dan umrla. Porotniki so vprašanje: »Ali je Jožef Bračko kriv uboja svoje lastne matere?« z 11 glasovi pritrdili, z jednim glasom zanikali. Vsled tega je bil obsojen na 8 let težke ječe, vsak mesec post ter na dan umora t. j. 11. avgusta vsakega leta temnico. — V torek je stal pred porotniki posestnik Franc Lenartič iz Rihtarovc, obtožen, da je 29. avgusta t. l. svojo ženo dvakrat z nožem v prsa zabodel, kar je povzročilo, da je kmalo potem umrla. Obtoženec je žalostna žrtev nesrečnega — žganja. Kakor so priče izpovedale, vsak dan več ali manj pijan, preklinjal je in rohnal doma, da je uboga žena morala večkrat z otrokoma bežati. Alkohol ga je tako omamil, da je v tej omamljenosti sklenil svojo ženo, s katero sta se večkrat prepirala, in katero je večkrat tepel, ter potem tudi sebe umoriti. Slednjič je porabil malenkostni prepir, da je zgrabil za nož ter ga zasadil v prsi svoje žene, v prsi, ki so dojile njegovega otroka. Porotniki so vprašanje če je obtoženec kriv umora jednoglasno zanikali, vprašanje če je uboja, pa z 11 glasovi potrdili, 1 glas pa z dostavkom, da je to storil v duševni razburjenosti. Obsojen je bil po §§ 140 in 142 k. z. ter z ozirom na § 388, k. p. r. na 8 let težke ječe, mesečno post ter 29. avgusta vsakega leta temnico.

Srebrno poroko sta obhajala te dni pri Sv. Trojici v Slovenskih goricah nadučitelj g. Josip Mavrič s svojo soprogo.

Premeščen je davkar gosp. Anton Grejan iz Kozjega v Laško, g. višji nadzornik finančne straže Martin Ermenec je prestavljen iz Ptuja v Laško, davčni adjunkt g. France Ribič pride k okr. glavarstvu v Celje, davčni praktikant gosp. Franc Gala pride k davkarji v Brežice.

Na Vranskem je umrl dne 18. t. m. posestnik g. Andrej Novak, v starosti 62 let. Svetila mu večna luč!

Umrli. V petek dne 14. t. m. je pri Sv. Marku niže Ptuja mirno v Gospodu zaspal občespoštovani in priljubljeni učitelj Matija Kolarič v 52. letu svoje starosti. Pogreba udeležilo se je veliko ljudstva, zlasti bilo je mnogo učiteljev, kateri so ginljivo peli. Vrli

Markovčani, ohranite si rajnega v dobrem spominu! N. v m. p.!

Svojo hišo zažgal. 9. t. m. je zaprla žandarmarija kočarico Terezijo Sima in njenega sina iz Sv. Bolfenka ter ju izročila sodnji v Ptuj. Na prigovarjanje že umrlega očeta Antona Sima in z vednostjo matere je baje sin zažgal hišo, da bi dobili zavarovalnino, katero so imenovani tudi v znesku 350 kron dobili.

Konjiški župan. Nemci v Konjicah nimajo v svojih vrstah moža, ki bi bil sposoben za župansko mesto. Za to so si izvolili županom dne 15. t. m. zdravnika dr. Adolfa Kadivnika, ki je rodom kranjski Slovenec. Pač pa moramo reči, da je dr. Kadivnik jeden izmed onih Slovencev, ki so pozabili, da so slovenskega rodu, in se zapisali z dušo in telesom Nemcem.

Ptujske novice. Mesto Ptuj je imenovalo glavnega ravnatelja južne železnice dvornega svetnika dr. Al. Eger-ja častnim občanom. — V mestni cerkvi ptujski namestnik prirediti v adventnem času sv. misijon. Mestni očetje ugovarjajo sv. misijonu, a vkljub temu »Štajerc« vedno hvali svoje krušne očete, kako prijazni so katoliški cerkvi.

Celjske novice. V Celju je umrl bivši c. kr. notar, posestnik gosp. Anton Kupljen, rodom iz Št. Jurija ob Ščavnici. Bil je značajan rodoljub. Blag mu spomin! — V ponedeljek, dne 17. t. m. popoldne pa je umrl g. Ludovik Seitz, c. kr. ritmojster računovodja v. p. Pokojnik je bil vsestransko spoštovan rodoljub ter tudi kot vojak ni zatajil svojega narodnega prepričanja. Bolehal je že od predlanskega leta, ko ga je zadela kap. Bodi mu zemljica lahka! — Kakor se poroča, klatijo se tudi okrog Celja cigani. Mi opozarjamo ljudstvo, naj pazi na te vrste ljudi, da ne bo komu kaj zmanjkalo.

Ogenj. V sredo 12. t. m. je začela goreti hiša posestnika J. Cest v Oplotnici ter je ogenj hišo popolnoma upepelil. Vzgala se je pri tem tudi streha sosedne hiše, posestnice F. Kunaj. Samo požrtvovalnemu in narpornemu delu domačinov je zahvaliti, da ni dalje gorelo. Podstrešje je bilo polno sena, ki pa zdaj ni več za rabo, ker je vsled premočnega polivanja z vodo popolnoma uničeno. Škoda se računi na 1200 kron.

Ponesrečil se je v železniški tovarni Anton Budja, doma na Ženiku pri Sv. Jurju ob Ščavnici. Zletela mu je železna trska v oko ter mu oko nevarno ranila.

V Oplotnici so v tvornici za stole »Kaprolovega« sina našli mrtvega.

Umrli je v torek ob 7. uri zvečer v Mariboru v 61. letu svoje starosti po dolgi mučni bolezni Juliana Köpflinger rojena Malner, vdova stavbenega revizorskega asistenta, rojena v Ljubljani. Naj v miru počiva!

Opekarjem je c. kr. okrajno glavarstvo v Celju v spomin zaklicalo postavno določbo z dne 9. febr. 1857, ki pravi, da opeka za zid mora imeti velikost 29, 14 in 6 $\frac{1}{2}$ cm, strešnjaki 34, 18 in 2 cm, zlebnjaki pa 44 in 31 ali 24 in 2 cm. Občinski uradi in orožniki morajo opekarje nadzorovati. Če je med 1000 komadi 50 nepravilno pripravljenih, opekar zapade kazni po 20 do 200 K. — Kolikor je nam znano, zidarjem se najbolj dopada zidna opeka po 25, 12 in 6 $\frac{1}{2}$ cm velikosti.

Tata, ki je ukradel v trgovini Lainschitz posestniku Janezu Pečovnik iz Ruperč 360 K, je policija že prijela. Kot tatvine sumljivo je prijela policija ženo čevljarskega mojstra Sieberja v mlinski ulici. Večji del ukradene svote so našli pri njenem možu.

Pogorelo je 12. t. m. zjutraj gospodarstvo poslopje g. Kuneja v Oplotnici.

Samomor. V Solnogradu skočil je 10. t. m. dimnikarski pomočnik Anton Bračić, rojen 6. januarja 1873 v Mariboru, pristojen v Konjice, v svoji delavski obleki raz mosta v reko ter je utonil. Bržkone, tako pišejo listi, je to storil v pijanosti.

Žitne cene. V Mariboru: 100 kg pšenice 15 K 20 v, rži 13 K 40 v, ječmena 13 K 50 v, ovsa 13 K 40 v, koruze 15 K 60 v, prosa 15 K 40 v, ajde 15 K 40 v, fižola 20 K. — Na Dunaju: 50 kg pšenice 8 K 30 v, rži 6 K 95 v, ječmena 7 K 25 v, koruze 7 K 25 v, ovsa 6 K 85 v, fižola 14 K.

Sadne in druge cene v Mariboru. 1 kg jabolk 20 do 30 v, hrušek 20 do 30 v. 5 jajec 40 v, 1 kg sira 32 do 64 v, surovega masla 2 K do 2 K 80 v, 1 liter mleka 18 do 20 v, posnetega mleka 10 do 12 v, sladke smetane 40 do 56 v, kisle smetane 56 do 64 v, 1 kg krompirja 6 v, čebula 16 do 20 v, česna 50 do 58 v, kumine 1 K do 1 K 10 v, hrena 40 do 50 v, 100 glav zelja 2 K 80 do 6 K. —

Cerkvene stvari.

Mil. knez in škof vrnili so se od škofovskih posvetovanj na Dunaju v torek popoldne zopet v Maribor.

V Rajhenburgu se bo od 27. t. m. do 8. decembra obhajal sv. misijon, katerega bodo vodili trije č. gg. misijonarji iz Maribora.

Od Sv. Lenarta nad Veliko Nedeljo naznanjamo hvaležni farani Vam, č. g. urednik, kakor tudi vsem cenjenim bralcem »Slov. Gospodarja« lepo vrsto veselih dogodkov. — Odkar so premil. knez in škof postavili našemu velikoletnemu župniku, zlato-mašniku preč. g. Fr. Toplaku, za vse dobro vnetega dekana preč. g. Jakoba Cafa za pomočnika, obhajali smo »srečni in zlati čas svet'ga misjona«. Kar smo takrat obetali, zdaj »zvesto držimo«, vedoč, da »gola obljuba nič ne velja«. Prenovili in ozaljšali smo si župno cerkev in postavili nov veliki oltar za čas biserne sv. maše našega preč. g. župnika. Biserna sv. maša bila pa je zares kaj lepa, vesela in ganljiva slovesnost! Starček-župnik so jo opravili pod milim nebom obdani od 20 došlih čč. gg. duhovnikov in silno velike množice vernega ljudstva. Slovesnosti primerni nagovor imeli so župnik šmarjetski, preč. g. A. Šuta. Vsi veseli, da smo čakali tako redko slovesnost, smo farani ljubemu starčku-biserniku in sebi zložili potrebno za dobro voljo. Po 60 letnem dušnem pastirovanju zaželeli so si naš se vedno od vseh faranov ljubljani župnik miru. Postala je nato naša fara udova. Izmed drugih č. gospodov oglasili so se za njo tudi malonedeljski kaplan, č. g. Peter Zdravec, ki so jo tudi dobili. Po preteklih 37 letih imeli smo torej zopet redko slovesnost, in sicer vmeščenje novega župnika. Umestili so nam čvrstega gospoda preč. g. župnik tomaževski, ki so ob enem dekan velikonedeljski. Cerkev, četudi »res ni velika«, vendar je zdaj snažna, »da se šika«, bila je natlačeno polna. Preč. g. dekan imeli so zatem ne samo za vernike, ampak tudi za doslihih 14 duhovnih sobratov v dna srca segajoč nagovor. Po cerkveni slovesnosti povabili in pogostili so novi preč. g. župnik v župnišču zbrane duhovne sobrate, zastopnike učiteljstva, načelnika krajnega šolskega sveta, načelnika cerkvenega odbora, cerkvena ključarja, župane in druge ugledne farane. Pri nastali dobri volji omenjali so preč. g. dekan Caf razven drugih nagovorov še posebno zanimivih črtic o fari Sv. Lenarta; preč. g. dekan zavriški Jož. Kralj pa so prav moško govorili o skupnem, mirnem in složnem delovanju za cerkev, šolo in občino, zakaj le »sloga jači, nesloga pa tlači«. Navdušeno je še nagovoril novega župnika, čč. gg. duhovnike in vse druge zbrane posestnik g. Korpar.

Društvena poročila.

Gledališče v Mariboru. V nedeljo dne 23. t. m. se bo uprizorila v našem Narodnem domu ljudska igra »Deseti brat«. Snov igri je vzeta po enako imenovanem Jurčičevem

romanu iz slovenskega življenja. Igra povsod dopada, kjerkoli se proizvaja. Upamo, da bo v nedeljo dvorana v Narodnem domu zopet polna slovenskih gledalcev, ki bodo prišli naslajat se z lepimi prizori v igri in s spretnostjo naših požrtvovalnih predstavjalcev. Na svidenje torej v nedeljo v mariborskem Narodnem domu. Začetek ob 8. zvečer.

Sv. Peter pri Mariboru. Veselica domačih tamburašev, dne 9. novembra, se je izborno dobro obnesla. Udeležba je bila ogromna, bili smo veseli, vmes pa smo mi udarjali ob naše mile tamburice. Dobrovoljna dražba nas je zelo razveselila. V imenu vseh tamburašev se zahvaljujem onim, ki so nas s svojo pričujočnostjo počastili. Najbolj pa se zahvaljujemo našemu vodji Fr. Verliču, ki si je toliko truda prizadjal, da nas je izučil. Bog mu plati tisočkrat, kar je za našo milo domovino storil.

Eden izmed tamburašev.

Sv. Jurij v Slov. goricah. Preteklo nedeljo je priredilo izobraževalno društvo »Edinost« veselico, ki se je zelo dobro obnesla. Udeležba je bila zelo velika. Prišlo je tudi več tujih gostov od Sv. Lenarta in Sv. Benedikta. Jurij je že sicer na konju, pa je bil vesel tuje pomoči. Benedički tamburaši so nam namreč mnogo pomagali, da se je veselica tako sijajno obnesla. Ljudstvo jih je navdušeno sprejelo in pri vsakem igranju jim je zelo ploskalo. Videlo se je, da imajo tamburaši v g. B r e g a n t u izbornega vodjo, ker je v tako kratkem času dosegel take uspehe. Domači mladeniči in dekleta so svoje mešane zборе ginljivo peli. Da bi se le tudi zanaprej gojili milo slovensko petje in blažili sebe in druge z milodonečimi napeti. Mladenič P l a n e r je svojo šaljivo pesem navdušeno in izborno prednašal. Naj še le mnogokrat pokaže svoje zmožnosti! Gosp. učitelj P e r g e r je v dobro premišljenem govoru dokazoval, kako je prava versko-narodna vzgoja mladine podlaga vse sreče. Govoril je navdušeno in prepričevalno in je našel vsestransko odobravanje. Poslanec in društvu predsednik R o š k a r je končno izražal svoje veselje nad mladino, ki tako vrolo napreduje, in zahvaljuje vse, ki so pripomogli k tako lepemu, poštenemu razveseljevanju in poduku.

Čitalnica v Konjicah ima svoj letošnji občni zbor dne 29. novembra ob 8. uri zvečer v lastnih prostorih po sledečem vspredu: 1. Pozdrav predsednika, 2. poročilo tajnika in knjižničarja, 3. poročilo blagajnika, 4. poročilo gospodarja, 5. poročilo računskih pregledovalcev, 6. volitev novega odbora, 7. služajnosti in nasveti.

Smartno pri Slov. gradu. S težkim trudom se je ustanovilo tukajšnje bralno društvo, in ni bilo pričakovati, da bi ta nedolžni zavod imel kedaj nasprotstva. Pa je tako! Ker namreč ni bilo druge pripravne sobe ob času, ko se je društvo osnovalo, je krajni šolski svet dovolil zborovanje v šoli, katero sploh ne zavzame Bog ve koliko prostora, in sedaj pa je krajni šolski svet v Šmartnu z dopisom od 23. okt. 1902, št. 108 prepovedal, da se društveno zborovanje za bodoče ne dovoljuje in se mora iz šole izseliti. Komu na ljubo, sicer ne vemo. V »Sl. Gospodarju« je večkrat čitati, da je to ali ono društvo zborovalo v šoli, nisem pa čital, da bi moralo iz šole. — Društvo je seveda šolskim prostorom na poti, dasi so vendar prostorni. Ali oni prispevek, ki ga donajajo v šolane občine, okroglo 1450 K, to pa je šoli dobro došlo. Težko breme. Plačas pa greš. Pripomnim še, da častno ime načelnika takoj odložim in ne sprejemem nobene odgovornosti, in da so časniki do 1. prosin. 1903 poplačani. — Franc Vaukan.

Izvenakadem. podružn. sv. Cirila in Metoda v Gradcu priredi s prijaznim sodelovanjem gospe I. Rožmanove, gospice Lipovec, akad. društva »Triglav« in društva

»Naprej« zabavni večer v ponedeljek, dne 24. novembra t. l. ob 8. uri zvečer v prostorih »Steinfelder-Bierhalle«. K obilni vdeležbi vabi uljudno odbor.

Slovenci na Dunaju. Marsikateremu cenjenih čitateljev se je že morda vsililo vprašanje, ali se nahaja na Dunaju več Slovencev in kako je njih društveno življenje. Na to vprašanje mi je možno dati majhen odgovor; kajti imel sem priložnost pred kratkim bivati nekaj časa na Dunaju ter se deloma seznaniti s tamošnjimi Slovenci in opazovati njih medsebojno življenje osobito v društvu »Zvezda«. Temu društvu, ki že obstoji nekaj let je namen: izobrazba, zabava s predavanji, podukom v raznih strokah, s petjem, gledališkimi predstavami ter podpiranje udov; stalni sedež društva je v I. okraju, Plankengasse 4. Dne 2. t. m. je imelo imenovano društvo svoj zabavni večer v dvorani »Wiener Ressource«; takoj ob pričetku, ob 6. uri zvečer, se je napolnila prekrasna dvorana z dunajskimi Slovenci, katerih število je gotovo prekoračilo 300; mnogo jih še prostora ni dobilo, tako, da so bili prisiljeni stati, oziroma se podati na galerijo. Radovedno boš vprašal, cenjeni čitatelj, kdo so bili ti Slovenci? Zastopniki vseh slojev, od navadnega delavca do dvornega svetnika, od vojaka prostaka do najvišjih vojaških dostojanstvenikov. Počastili so nas s svojo navzočnostjo seveda tudi drugi slovanski narodi, kakor Hrvati, Čehi, Poljaki, Rusi in Srbi. Takoj po 6. uri pozdravil je slavnoznani g. Jakob Pukl, predsednik društva, vse navzoče in posebno še višje dostojanstvenike. Po jedrnatih besedah g. predsednika vršile so se zaporedoma posamezne točke jako obširnega vspredu z velikim navdušenjem in priznanjem od strani poslušalcev. Posebne zasluge za tako sijajni uspeh tega zabavnega večera gredo gospici Marici Luzar, koncertni pevki gospici Idi Schöntag, pevskemu zboru akademičnega društva »Slovenija« pod vodstvom g. Kalana, društvenemu pevskemu zboru pod vodstvom g. Vinkota Krušič, kateri nas je še s svojim posebnim družinskim pevskim zborom jako presenetil. Omeniti je še tudi gospice Marice Pukl ter gospic Krušičevih, ki so nabrale precejšnje svoto za celjski dijaški dom. Po dovršenem vspredu se je pričela prosta zabava; lepe mile slovenske in hrvatske pesmi so menjale z enakimi komadi na glasovirju. Le prehitro so nam potekle prevesele ure; še le pozno proti jutru smo se vračali z radostnim in zadoščenim srcem v svoja domovanja. Tako sem narisal prav na kratko društveno življenje v zabavnem večeru dunajskih Slovencev. Ako ti je, cenjeni čitatelj, dana priložnost priti na Dunaj, ne zamudi takega zabavnega večera, katerega priredi »Zvezda« vsako prvo nedeljo v mesecu, prepričal se boš potemtakem tudi sam, da je slovenski narod tudi malo dalje razširjen po svetu, kakor nam to slikajo naši narodni nasprotniki.

Iz drugih krajev.

Naslednik prošta Serajnika. Imenovan je proštom kapitelja v Velkovicu in župnikom v Tinjah č. g. Anton T r o b e š.

Veseli dogodek na italijanskem dvoru. Italijanska kraljica Helena je povila zopet hčerko. Krstili jo bodo na ime Mafalda. Prva hčerka se imenuje Jolanda.

Kdor zna pa zna! Da bi se kdo, ki ni nič poneveril, izdajal za — defravdanta, to je gotovo nekaj nenavadnega. In nenavaden je bil tudi vzrok, radi katerega je to storil. Nekaj tacega se je zgodilo 10. t. m. v Ljubljani. Neki ključavničarski pomočnik je prišel v neko gostilno. Pil in jedel. Okrepčavši se, je pripovedoval gostom, da je nekje poneveril veliko svoto. In gostje so mu res verjeli ter hiteli po redarja. Ta ga je seveda vzel seboj. Na ulici pa je fant povedal policaju, da ni nič res, da bi bil komu kaj poneveril, ampak govoril da je o tem le zato,

ker ni imel s čem plačati računa. Ker pa se je bal, da bi ga stepli radi tega, se mu je zdelo še najbolje, da ga — policaj spremi iz gostilne! Res, izvirna misel to. Res je sicer, da je policaj navihanca vseeno odvedel na policijo in da mu utegnejo prišiti par dni, ali izvirno je vendar le, kako se je izognil plačanju računa v gostilni. Kdor zna, pa zna!

Samomor blaznenca na železnični progi. Mej vožnjo po železnici iz Selzthala v Amstetten se je neki Emil Keller, trgovec z jestvinami iz Pariza, jako čudno vedel. Sprevednik je prijavil to v Amstettenu, kjer so ptujca zdravniško preiskali in našli, da je blazen. Nato so ga v spremstvu odposlali na Dunaj. Pred prihodom v štacijo Blindenmarkt pa je blazni tujec kar hkratu — ne da bi spremljevalec mogel preprečiti to — skočil skozi okno kupeja; a čudom čudo: ni se poškodoval skoro nič. Nato so določili dva moža, ki naj bi ga odvedla v norišnico v Mauer-Oeling. Keller je stal s spremljevalcema na peronu in je govoril mirno in pametno. Hkratu pa se jima je iztrgal ter se vrgel pod kolesa tovornega vlaka, ki je ravno odhajal. To pot je dosegel, kar je hotel: ostal je mrtev na železnični progi.

200 letnica ustanovljenja Petrograda. Dne 29., 30. in 31. maja 1903 bodo praznovali v Petrogradu, glavnem mestu Rusije, 200 letnico, odkar je Peter Veliki ustanovil Petrograd. Seveda se delajo za to slavnost velikanske priprave. Petrogradski obč. svet se udeleži teh slavnostij in ob tej priliki odpre 20 ljudskih šol, uzida prvi temeljni kamen za novo obč. hišo, za novo univerzo in za veliko bolnišnico. Skupne stroške občine cenijo do 12 milijonov rubljev. Zadnje tri dneve maja praznovali bodo kakor narodne praznike.

Kako se zatro muhe v hlevu? Proti muham je dvoje vrst sredstev. Sredstva prve vrste imajo namen, muhe pokončavati, druge vrste pa razmnožitev muh preprečevati. Muhe loviti in pokončavati ne izda veliko, ako ob enem ne skrbimo, da se ne razmnožujejo. Zadnje se pa doseže z veliko snago v hlevu, ki mora biti svetel in zračen. Pa tudi to ne bo veliko izdalo, če le jeden skrbi za dober in snažen hlev, če pa naši sosedje ostanejo pri običajni nemarnosti. Prav dobro sredstvo muhe odganjati je neka voda, kjer se je kuhalo orehovo ali še bolje lorbarjevo listje. S to vodo se ves les v hlevu večkrat pomaže in istotako vsa živina. To sredstvo je le toliko časa izdatno, dokler je kaj duha po orehovem ali lorbarjevem listju; zato je dobro mazanje večkrat ponoviti.

Vulkanski izbruh. Iz Honolulu se poroča, da na otoku Hawai strahovito bluje vulkan Hilanea. — Že 20 let ni bilo ondi takega izbruha.

753 žen. Slavni afriški potovalec Chaillu je predaval te dni v Petrogradu ter povedal med drugim, da je ob priliki svojega potovanja v Afriki dobil 2200 ženitovanjskih ponudb. Nek črni kralj mu je nekoč ponudil 753 mladih deklet. Mlad učenjak se je prestrašil ter dejal kralju: »O gospod Veličanstva! Nikakor si ne zaslužim toli iznesenega daru. Vse 753 so izbrane krasotice, toda jaz vem, da se zamerim ostalim 752 dekletom, ako bi si eno izbral — in tega vendar nočem.« »Prav, torej si jih vzemi vse«, je dejal kralj resnobno. Nato je padel Chaillu na kolena ter prosil usmiljenja. — Chaillu je predavanje končal: »Evropejec ima težavno volitev med dvema Evropejkama, kako pa še le, kadar ima voliti med 753 dekleti, ali eno ali vse.

Smodke se bodo same užgale. V Ameriki je iznašel neki kemik nesškodljivo zmes, ki se bo napravila na koncu smodk ter se bo smodka sama užgala, ako se drgne ob trdo stvar.

Grozna smrt železniškega sprevednika. Na železniški progi blizu sezanske postaje so v noči med soboto in nedeljo našli grozno razmesarjeno truplo železniškega sprevednika Josipa Jeraja. Truplu sta bili odre-

zani obe nogi in ena roka, tudi po glavi in obrazu je bilo zapaziti več ran. Jeraj je odpotoval s tovornim vlakom št. 162 iz Ljubljane proti Trstu in je bil na zadnjem vozu tega vlaka. Bog ve, iz kakega uzroka moral je blizu Sežane pasti z voza in obležati nezavesten na tiru. Pol ure za tovornim vlakom pa sta prihajala v Trst dva stroja, katera sta šla preko Jerajevga telesa. Na tržaškem kolodvoru so tisti dan na dotičnih strojih tudi res zapazili krvave sledi. Truplo nesrečnega Jeraja so prenesli na sežansko pokopališče.

Nov slovenski list je začel izhajati v mestu Pueblo v severoameriški državi Kolorado. Naslov mu je »Glas Svobode« ter ga urejuje g. Fran Medica.

Najlepši naslov med vsemi vladarji ima gotovo oni v Birmi. Imenuje se: kralj kraljev, kateremu morajo biti vsi drugi pokorni, stvarnik življenja živalij, ureditelj letnih časov, gospodar morja, brat solca in kralj 24 solnčnikov.

Papež Leo XIII. Dne 22. m. m. je zavzemal Leo XIII. glede trajanja vladanja tretje mesto med rimskimi papeži. Najdalje so vladali Peter, Pij IX. in Leo XIII. Ako Leo XIII. doživi se 20. febr. 1903, jubilarni dan svojega zasedenja prestola, potem bo tudi po starosti na tretjem mestu, ker sta samo dva papeža dosegla večjo starost od 93 let, in to: S. Agatho, ki je umrl 682, in S. Gresovino, ki je umrl leta 1241. Dne 19. decembra t. l. mogel bi papež Leo XIII. slaviti 50 letnico kardinalstva.

Poneverjenje na Nemškem. V Aumiru pri Weimaru je nanadoma umrl bankir Klöpfl. Preiskava je dognala, da primankuje depotnega denarja v visokosti več stotisoč kron.

Največje orglje na svetu so v mestni dvorani v Lydneyju v Avstraliji. Notranja širina obsega 24 m, globina 6 m. Imajo 126 registrov s 5 manuali. Mojster jih je izdeloval 3 leta in je dobil za nje 40.000 kron.

Ženitev ali samomor. V Strathmoreu (Pensilvanija, Amerika) ustanovil se je nedavno čuden klub. Prvo klubovo določilo se glasi: »Oženi se, ali se sam umori.« Člani se snidejo vsak mesec in vlečejo žreb. Kdor potegne črno kroglo, mora tekom pol leta napraviti tri ženitvene ponudbe. Če je vse trikrat odbit, si mora končati življenje. Res prav amerikansko.

Velika nesreča se je primerila pri novi zgradbi velike vojašnice v Čestochovu v ruski Poljski. Ravno so dogradili vojašnico, v kateri bi imela biti nameščena 7. in 8. strelski polk, kar se je z velikanskim hruščem podrla karsarna. Bila je zidana iz slabega gradiva. Doslej so iz razvalin potegnili mnogo ranjencev. Dva sta bila že mrtva, dva sta takoj umrla. Druge so spravili v bolnišnico.

Grozen prizor na psihijatriški kliniki. — Na dunajski kliniki se je dogodil te dni nenavaden slučaj samoubojstva. Pred nekoliko dnevi je bil doveden na kliniko zasebni uradnik P. F., ker je trpel na neozdravljivi duševni bolezni. V gotovih presledkih so mu prihajali napadi besnila in po napadih je bil vsikdar jako oslavljen in izmučen. Takov napad je imel tudi pred par dnevi. Kriče je tresel železne dele postelje in udarjal z rokami in nogami okoli sebe tako silno, da se je bilo bati, da se hudo rani. Stražniki so ga le težko mogli zvezati. — Borba je trajala dolgo, ker jih je blazenec večkrat z nadčloveško močjo pahnil od sebe. — Ali tedaj, ko je bil premagan, so začeli zdravniki hkratu neko čudno skripanje v ustih blazenca, iz katerih se je začela cediti krvava pena. No, kmalu se je moglo opaziti, kako mu se slino in penami prihajajo iz ust tudi mali koščeki mesa. Blazenec je pregrizel namreč z zobmi svoj lastni jezik ter je kri in dele jezika požiral in govoril: O, kako je to tečno! Na to so prihiteli v sobo vsi zdravniki ter so skušali prepričati to samouničevanje. Skušali so blazenca omamiti in da bi mu s

pomočjo raznih instrumentov obdržali usta odprta. Vse zastonj. Bolnik je skušal ugrizniti vsakogar, ki se mu je hotel bližati. Ko je pojel dober del svojega jezika, je začel griziti ustnice tako, da so okolo ustnic viseli koščeki mesa in kri je tekla curkom. Slednjič se je zrušil od onemoglosti. Ves ta grozni prizor je trajal nekoliko minut, a vsi navzoči, ki so sicer vajeni na grozne prizore, so bili globoko pretreseni. Za par ur je nesrečnež umrl.

Zgodovinska žetev je bila letos v mali občini na Francoskem v okraju Somme. V vasi Naouros se nahajajo pod zemljo zidane shrambe, katere so za časa španske naslednje vojske rabili Angleži za žitne shrambe. Ko so se pa Angleži leta 1709 po bitki pri Molplaquetu umaknili, so se te žitne shrambe popolnoma pozabile. V novembru preteklega leta so našli ondodni kmetje eno tako shrambo, v kateri je bilo veliko pšenice. In kmetje so sklenili, da jo usejejo. Skoro dve sto let stari zrna so dobro vzkli in obrodili. Da je pšenica obrodila, je glavni vzrok to, da je bila vsa leta na suhem, kamor tudi zrak ni prišel.

250 000 kron sežganih. V Kološu je nadporočnik Stojanovič podedoval 250.000 K. Naložil jih je v vrednostnih papirjih in papirje zaprl v miznico, katero je te dni pozabil zapreti. Ko ga ni bilo doma, priplazili so se otroci k njegovi miznici, odprli jo in pomazali vrednostne papirje s črnilom. Ker so se otroci bali kazni, vrgli so pomazane papirje v ogenj in jih sežgali. Vsa dedščina nadporočnikova je tako zgorela. Nadporočnik je vsled razburjenja nevarno bolan.

Gospodarske drobtinice.

Gnoj in gnojenje.

(Dalje.)

Kako se izvršuje zeleno gnojenje.

V vinogradih se seje tamkaj, koder koroška detelja v brezsnježnih vinogradih čez zimo ne pozebe ta na jesen po kopi. Pri nas gre pa najbolje z grahorco. Grahorca se tudi lahko že pri jesenski kopi poseje. Kadar take za gnoj namenjene rastline najbolj cvetejo, se podkopljejo. V sadonosnikih, v katerih se le sadje prideluje, ne pa še katera druga rastlina pod drevjem, se tudi lahko posejejo rastline za zeleni gnoj tedaj, kadar pač za to najbolje kaže. Drugače je pač na polju ali v takih sadonosnikih, v katerih se pod drevjem še drugi pridelki pridelujejo. V teh slučajih je treba zeleni gnoj primerno v kolobar uvrstiti, tako, da prizadeva najmanj stroškov ter da se kar najmanj zemlja za druge pridelke zgubi.

Seje se lahko seme rastlin za zeleni gnoj med druge setve v kolobarju ali kot glavna rastlina.

Ako se sejejo rastline za zeleni gnoj kot glavna rastlina, se pač drugi pridelok od istega zemljišča za isto leto zgubi. Včasih, kadar zahtevajo razmere, da se bolj ekstenzivno gospodari, bi bil pa tudi ta način gnojenja celo umesten n. pr. na zelo bornih ali od poslopja oddaljenih zemljiščih. Navadno se pa sejejo rastline za zeleni gnoj med druge kulturne rastline in sicer ali vmes ali na strniša.

Medsetev.

Seme rastlin se lahko seje med glavno kulturno rastlino n. pr. med žito na ta način,

kakor se seje pri nas detelja ali korenje med žito. Ko se žito požanje, tedaj se počne gnojilna rastlina razvijati ter ostane dokler je treba pripraviti polje za prihodnjo rastlino. Ta način zelenega gnojenja je najcenejši, ker ni treba zemlje za gnojilno rastlino posebej obdelovati. Seveda se v takem slučaju mnogokrat zgodi, da gnojilna rastlina ne uspeva dobro. Tedaj pa je treba strniše takoj po žetvi žita preorati, sicer bi plevel preveč prevladal. Le bujno rastoče gnojilne rastline dušijo plevel. Pa če tudi je treba mnogokrat prej ko se pravi namen doseže, preorati, vendar se mnogokrat ta način gnojenja dobro obnese, tedaj pa je škoda, katera vsled nekaterih slabih uspehov nastane, mnogoterno odvagana.

Setev na strniše.

Takoj po žetvi, ko se žito spravi, se zemlja za gnojilne rastline pripravi, ter teh seme poseje. V tem slučaju se spravi seme bolj enakomerno globoko v zemljo kakor v prejšnjem, torej tudi enakomernije kali. Vsled oranja strniša se tudi plevel, ki je na njem, pokonča, če torej gnojilne rastline tudi ne vspevajo najbolje, pa jih le ne bode plevel preveč prerastel ali vsaj seme plevela ne bode imelo časa, da bi dozorelo in polje okužilo. Za srpom ali koso itak naj bi tudi že iz drugih ozirov šel plug. Plugu pa takoj setev semena gnojilnih rastlin sledi.

Gnojenje gnojilnim rastlinam.

Gnojilne rastline zahtevajo pa tudi redilne snovi v zemlji. One, ki same dušec iz zraka izkoriščajo, potrebujejo mnogo fosforove kisline in kalija. S temi redilnimi snovmi gnoji se že žitu, ki je prednik gnojilnih rastlin in sicer da se mu jih še več kakor jih ono samo za-se porabi. Z dušcem pa se za zeleni gnoj ne gnoji. Da, celo kaže mej take rastline, ki zračni dušec izkoriščajo, nekaj takih rastlin posejati, ki so glede dušca v zemlji zelo požrešne. Slednje porabijo dušec kolikor ga je v zemlji za-se. Vsled tega pa morajo prve tembolj razvijati svojo koristno zmožnost, tembolj nabirati zračni dušec.

Kdor le seje dušec nabirajoče rastline pa istim ne gnoji s fosforovo kislino in s kalijem, ta nabira v zemlji le dušec, a fosforove kisline in kalija mu bode pa za naprej primanjkovalo. Enostranski vpliv dušca je pa navadno neugoden.

Tisti rastlini, katera sledi gnojilni rastlini, navadno ni treba še posebej gnojiti. Sicer pa je včasih le nekoliko živinskega gnoja koristno, kajti ta prinese bakterije, ki povzročajo hitreje razkrajanje zelene snovi.

(Dalje prihodnjč.)

Loterijske številke

Trst 15. novembra: 37, 4, 80, 2, 79.

Linc 15. novembra: 85, 24, 28, 17, 9.

Poslano.

516 1

Mari Timpran me je obdoližila, da sem poslal dopis iz Doberne v »Slov. Gospodarja« št. 45. Ker se je to zgodilo na javnem prostoru v pričo drugih ljudi, da se mi torej ni ljubilo kregati z njo, pozivljam jo s tem, da dokaže resnico svojih besed. Če tega ne stori, imenujem jo obrekovalko in lažnjivko.

Doberna, dne 16. nov. 1902.

Jakob Švent.

Društvena naznanila.

- Dne 23. novemb.: »Bral. društva v Braslovčah« občni zbor in veselica popoldan.
 » » » Gasilnega društva iljašovskega tombola v gostilni gosp. Marka Vaupotiča v Norsincih. Začetek ob 3. uri popol.
 » » » »Posojilnica v Križevcih ima občni zbor ob 3. uri popoldne v šolskih prostorih.
 » » » »Bral. društva pri Sv. Juriju ob Taboru« veselica z deklamacijo, petjem, tamburanjem, govori in igro v cerkveni hiši. Začetek ob 3. uri pop.
 » » » »Promovolj. gasil. društva v Latkovi vasi veselica z govorom, srečolovom v prostorih g. Fr. Vodenika v Št. Pavlu. Začetek po večernicah.
 » » » »Bral. društva pri Sv. Rupertu v Slov. gor.« veselica s petjem, igrama itd. v prostorih stare šole. Začetek po večernicah.